

~~LXX~~ ~~LXXVII~~ LXXIII 73
Elegia

IN OBITUM DN.

HENRICI CAMERARII

VIRI CLARISSIMI ET EXCEL-
lentissimi: Jurisconsulti celeberrimi: Ducum Pome-
rania & Lunenburgensium & Saxoniae Inferioris
Consilarii fidelissimi: Academiae Ro-
stochianae Antecessoris
dignissimi:

Scripta

à

JOANNE SIMONIO
Rhetorices ibidem Professore P.

ROSTOCHII

Excudebat Christophorus Reusnerus
ANNO M. DC. I.

Handwritten signature or mark at the bottom of the page.

Ficgia
IM OBITUM D.M.
HENRICI CAMERARII
Rectoris
Universitatis
Magistri
Theologiae
Professore
Publico
Obiit
anno
1585
die
15
mensis
Aprilis
aetatis
suae
60
anni
1585
15
Aprilis
aetatis
suae
60
anni

Ix bene finierat magnum quem Acade-
mia luctum

Ceperat ex obitu, magne Chytræ,
tuo:

Marchiacas tristis cum fama vagata per urbes
Irrorat fleru pulpita Varna novo.
Sic igitur moriens, sic o Cameraria virtus,
Funere perturbas pulpita Varna tuo!
Raptus es, heu! Camerariade! nec jura docenti,
Ceusolita, assurgunt pulpita Varna tibi.
Dicite Pierides, nam vos memorare potestis,
Cur binos tulerit tam brevis hora viros?
Alter anhelabat coelesti dogmate plena,
Virtutumq; sacro pectora plena choro:
Pectora, multigenis Musarum dotibus aucta;
Miris linguarum labraq; tineta bonis,
Seu Latio cuperet doctè, seu efferre Pelasgo,
Hebraeovè etjam verba sonanda modo.
Sancte Senex, Pietas, Facundia, docta que scripta,
Nomen ad astra ferunt, magne Chytræ, tuum.
Alter erat legalis apex, virtutis ocellus,
Justitiæ clypeus, Relligionis amor.
Qui cunctas sophiæ eximiè perceperat artes,
Quæ decus æternum posteritatis habent.
Cedite, qui sophien memorando spernitis ausu,
Flos Camerariades flos erat ille sophum.
Flos erat ille Sophum, & Doctorum gloria Juris,
Papiniane olim gloria qualis eras.
Vera loquor: Varnæq; scholæ, Varnæq; juventæ
Tu Camerariade Papinianus eras.
Quid memorem? tua quod Domus hujus & urbis &
Vandalici oraclum, te superante, fuit. (orbis
Tu

Tu cives, tu magnates, populosq; suarum
Quos rerum dubios cura tenebat iners:
Confilio, dictisq; catis quàm sæpè juvabas,
Ut ne tractarent res sine mente suas.
Dicite Pierides, nam vos memorare potestis,
Cur tantum tulerit ferrea Morta virum,
Scilicet hæc Varno deerat fors una Lycéo:
Nostra malo hoc fuerant concumulanda mala,
Nec tibi, Morta, satis, magnum rapuisse Chytræum:
Nî Camerariaden præterea raperes.
O funesta dies, nullo signanda lapillo,
Quæ Camerariaden abstulit eximium!
Quanquam lux facta est ea clara: Herostratus olim,
Ceus factus templo, vana Diana, tuo.
O utinam, veniente illa, famulantibus horis
Jungere cum Titan induperaret equos,
Purpureas aurora fores clausisset, & imo
Gurgite veloces continuisset equos!
Digna equidem Pietasq; viri, Rectiq; Sacriq;
Ingens ardor erant digna tuo officio.
Nunc, quia nec Pietas, nec quicquam profuit ardor
Recti, nec virtus profuit ulla viri:
Ille jacet Camerariades, jacet illa columna
Nostra Scholæ, capitis nostra corona jacet.
Eheu! quæ nuper, Camerariade atq; Chytræo,
Varnæo Laurus margine læta stetit,
Nunc mœret, mutatq; suum cum fronde colorem,
Decussum ramis conqueriturq; decus.
Ipse quiritantes frustra compesco querellas;
Tam sævus retinet pectora nostra dolor.
Sæpè oculis, lacrimas istas quin sistitis, ajo:
In lacrimas vox hæc nil mea juris habet.

Dicite

Dicite Pierides, nam vos memorare potestis,
Cur tantum tulerit ferrea Morta virum?
Fle Pietas! fle sancta Fides! fletu ora rigate,
Ingenuus quotquot pectora candor habet!
Sithonia Camerariades qui corda gerebat
(O decus immensum!) candidiora nive:
In nive subsidens, Jove sub cœloq; sereno
Germanam patriam cœlica regna petit.
Tu quoq; tu, Brunsviga, alto preme pectore luctum,
Heu! Camerariades occidit ille tuus.
Occidit, heu! Camerariades tuus ille, nec ultra
Te poterit monitis ille juuare tuis.
Flete omnes, quiscunq; Deus, Phœbusq;, Themisq;,
Et veræ curæ est Relligionis amor,
Flete omnes, carmen depromite triste, dolorum
Cunctaq; flebilibus claustra aperite modis.
Dicite Pierides, nam vos memorare potestis;
Cur tantum tulerit ferrea Morta virum?
Flet Pietas: flent Varniades, Probitasq;, Fidesq;:
Flent omnes, quotquot pectora candor habet.
Ipsa sui Brunsviga ut funera civis inaudit,
Obstupuit, cœlo ceu stupet icta domus.
Et laniata comas, quis me manet exitus, inquit,
Linqvis ut afflictam me Camerariade?
Te sine nil lætum nobis, nec amabile quicquam,
Præsidium nostrum sustulit una dies.
Talia congeminans vrbs clara doletq; gemitq;
Jam sibi præreptum jam Camerariaden.
Dicite Pierides, nam vos memorare potestis,
Cur tantum tulerit ferrea Morta virum?
Ante alios vxor Camerari, ut littera tanti
Nuncia mœroris venit & invaluit,

A 3

Atto-

Attonitā, ingenti percussaq; fulmine corda
Tristitiæ, infanis est cruciata modis.
Quid referam? stupuit, Dravi velut accola, Turcam,
Ædiculæ ut sentit rumpere tecta suæ.
Me miseram, exclamat, sic sic peregrinus in oris
Longinquis conjunx exanimate cadis?
Quondam cum fueras absens, ut care valeres,
Sollicita ad Christum vota precesq; tuli.
Sæpè requisivi, quæ nunc tenet aula maritum?
Et timui vitæ non metuenda tuæ.
Sæpè tibi cupido felix iter ore precata,
Hoc, inquam, servent prospera fata caput.
Christe fac ut redeat, nostraq; reverius in ædes,
Exhilaret vultu pectora mœsta suo.
Vota Deo placuere, nec irrita vota fuerunt
Pristina: servabant prospera fata virum.
At nunc, me miseram! pro conjuge triste cadaver,
Proq; viro reduce, eheu! libitina venit.
Non hoc pacta fides, non hoc promissa volebant,
Vox mea sollicito cum daret ore vale.
Eheu! me miseram! quid culpem, nescio, nostros
Num incusem errores, fatave dura querar?
Fata quis incuset, fati nisi nescius? altum
Qui fatum ignoras argue fata, miser.
Omnia quæ fato eveniunt, mihi dante Jehova
Eveniunt: Jova nil sine fata queunt.
Ergo meos culpem errores? num turpe malumq;
Commisi, aut scelere est hæc scelerata manus?
Christe nefas prohibe tantum! tu sanguine Christe
Mundasti innocuus crimina nostra tuo.
Tu nobis sancti das dona salubria Flatus,
Qui ciet afflatu pectora nostra suo.

Ergo

Ergo nec in fato culpa est: & sancta vocari,
Diciq; immeritò passa malum ipsa queam?
Eheu! jure malum hoc patior. quis enim ante tribu-
Dicetur justus, sancte Jehova tuum? (nal
Promerui, fateor, Deus Optime Maxime. sed cur
Hanc poenam è multis millibus una luo?
Nostra maritales cur non pia dextera vultus
Composuit? rapuit cur brevis hora virum?
Cur non amplexu Bonus exhalavit in isto?
Cur nostram famulam tam malè sensit opem?
Sancte Deus! tua sancta & inexplorata voluntas
Hæc fuit: hæc placeat, da mihi, sancte Deus.
Est equidem hoc durum miseris mortalibus ævis
Sed tamen ut placeat da mihi, sancte Deus.
Hæc animo alternans Dobbinia Margaris, omnem
In gemitum & varias itq; reditq; vices.
Matrem lugentem fletus planctusq; dolorq;
Natarum insequitur mox Camerariadum.
Ac veluti vitis gemit ulmo orbata marito:
Nec quo se possit tollere palmes habet:
Haud aliter Mater, generosaq; Triga sororum
Flet mortemq; viri, flent obitumque Patris.
In partemq; vocant luctus tantiq; doloris,
Affinem, & generum Chemnitiumq; virum.
Vidi ego maectantem soceri pia funera fletu,
Magnum arte, insignem, Chemnitium, ingenio.
Addunt se socios genere & virtute decori,
Legum apices, Themidos delictum, urbis honor,
Heinl, Cotmannus, cum Kichlero, Wilebrandus;
Affinemq; suum sic cecidisse dolent.
Et quid tale edunt, cygnus per læta Caystri
Ærato læsus vulnere quale canit.

Parce

Parce manu rigida Pietatem lædere Stoa!
Parce! decus lacrumæ, vox Pietatis, habent.
Dicite Pierides: nam vos memorare potestis:
Cur tantum tulerit ferrea Morta virum?
Sed bene habet: procul ito dolor, procul ito tumultus.
Cedite vos gemitus, cedite vos lacrumæ!
Mortales posuit magnus Camerarius artus:
Æternùm vivit gloria magna viri.
Hoc meruit Pietas, Sophie, Candorq;, Fidesq;,
Et Decus, & Probitas, Relligioq; viri.
Ergo ipsi Pietas, Sophie, Candorq;, Fidesq;,
De vivo templum marmore constituunt.
Clara viri, similes veris, in imagine vultus,
Brunsviga, eximii pignus amoris, habet:
Hos quoties spectat, lacrumat, roremq; marinum
Suspendit ceræ, grataq; dona viro.
Nec minus aula ipsi præstat Pomeranica Barthæ:
Lunëburga officium, Saxoq; præstat idem.
Quin & Mænalius meditatur carmina Varnus,
Atq; suos cygnos discere mandat ea.
Illi certatim peragunt mandata, decusq;
In Camerariadæ guttura docta parant.
Ipse ego, si quicquam possunt mea carmina, famam
En Camerariadæ gratus ad astra feram,
Maecte vir ingenio, Camerari, & dotibus aucte
Divinis, cœli quem tenet alma quies!
Antè Nicer Varno, Balthe miscebitur Albi,
Nec rapidus celeres Ister habebit aquas;
Quàm tanta ex trifido tollatut gloria mundo;
Interea salve, perpetuumq; vale.

Cl. 2490
F I N I S.

ul-
is.

u

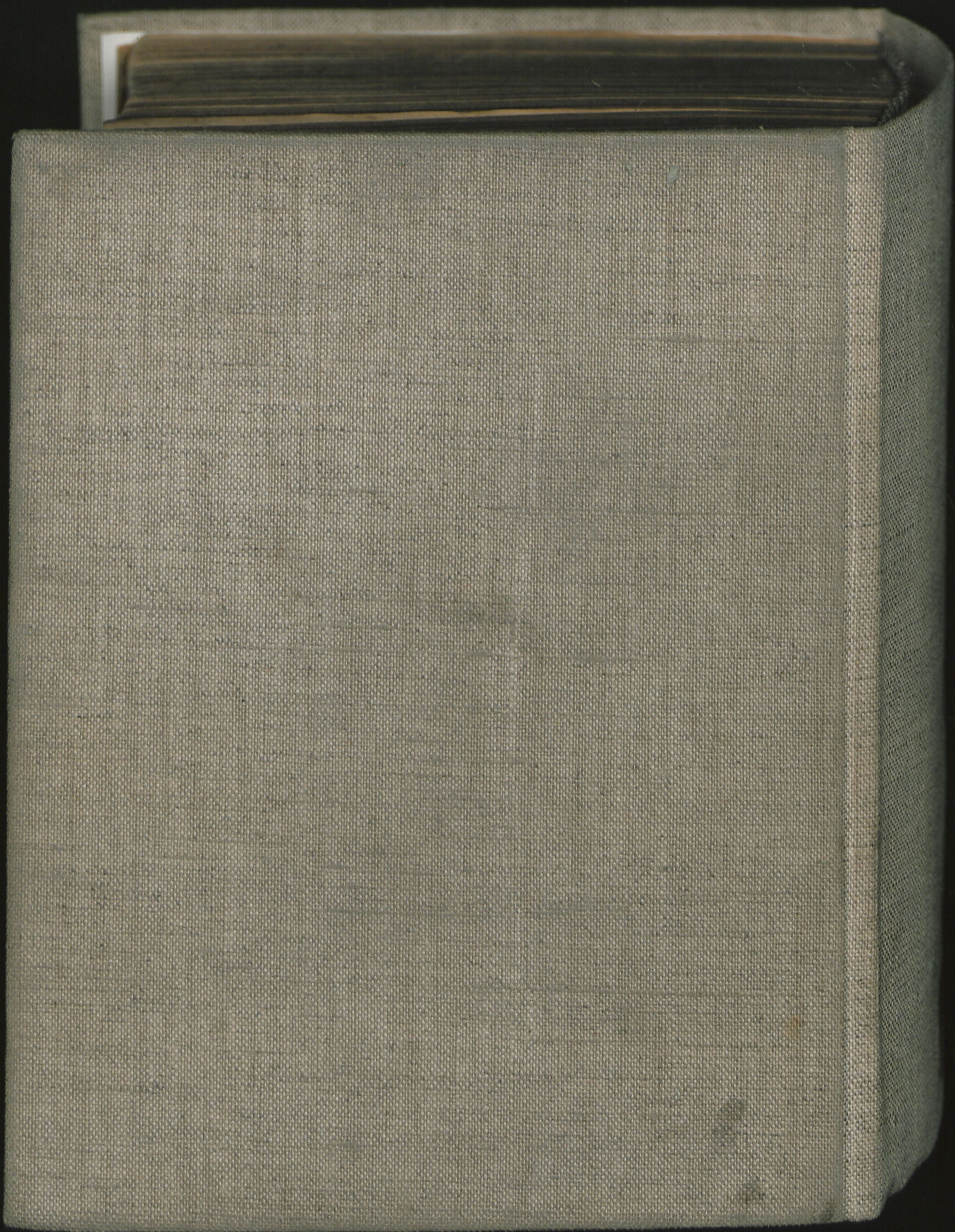
Cl 2490

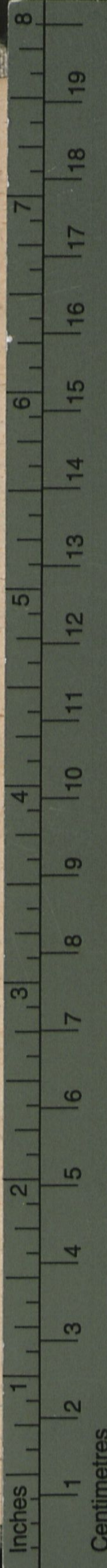
ULB Halle

3

004 936 701

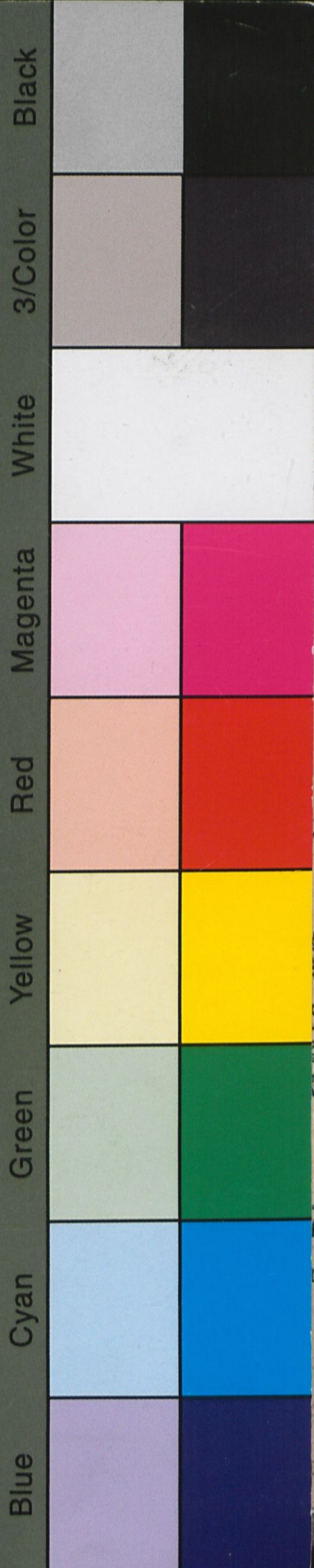

B.I.G.

Farbkarte #13

~~LXXVII~~ LXXIII 73

a
M D N.
MERARIII
ET EXCEL-
mi: Ducum Pome-
Saxonia Inferioris
Academia Ro-
cessoris

MONIO
rofessore P.

HII
rus Reusnerus
DC. I.

